

MVCRP00X1ZWK

Ministr vnitra
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13.6.2013
podpis: [Signature]

V Praze dne

13-06-2013

Č.j.: MV-45468-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0092r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal [Name], státní občan Ruské federace, trvale bytem [Address], rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, ze dne 14.2.2013, čj. VS-2465/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění

I.

(dále jen „žadatel“) podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o této žádosti Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), zahájilo dne 13.9.2012.

Z obsahu podání je zřejmé, že žadatel je státním občanem Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen dne 20.11.2001. Tímto splňuje žadatel podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Žadatel je v d o v e c; byl ženatý se státní občankou Ruské federace, z manželství se jim narodily dvě dcery, státní občanky Ruské federace.

Vypraveno dne:

13-06-2013

1x [Signature]

Žadatel prokázal splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel plnil a plní povinnosti podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Podle právních předpisů na úseku daní, odvodů a poplatků tuto podmínku nespĺňuje, neboť neprokázal transparentnosti svých příjmů.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo. Žadatel neprokázal transparentnost svých příjmů a nedostal požadavku Ministerstva vnitra ve smyslu rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 16.6.2005 sp.zn. 8 Ca 80/2005. V napadeném rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že podle tohoto rozhodnutí Městského soudu v Praze u každé osoby ucházející se o udělení státního občanství České republiky lze právem požadovat, aby její chování bylo zcela transparentní a prosté všech pochybností, a to i v otázce získávání finančních prostředků.

V návaznosti na tuto skutečnost neprominulo Ministerstvo vnitra žadateli splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14.2.2013, čj. VS-2465/53/2-2012, podal žadatel včasný rozklad. Žadatel označil rozhodnutí Ministerstva vnitra, proti kterému rozklad směřuje a označil rozsah, tj., že napadá celou jeho výrokovou část. K rozkladu připojil údaje o výši svého měsíčního příjmu plynoucího ze zaměstnání u E s.r.o., podle kterého mu od dubna 2013 zaměstnavatel navýšil plat na částku 15 000 Kč měsíčně. K tomu připojil dodatek k pracovní smlouvě s o zvýšení platu. Uvedl, že mimo příjmu ze zaměstnání jsou hlavním zdrojem finančních prostředků jeho úspory, které má uloženy na běžném a termínovaném účtu u ČSOB. K tomu přiložil bankovní výpisy za leden 2013. Dále také důchod, který pobírá jako občan Ruské federace, který činí 12 000 RUB měsíčně (v přepočtu 7 800 Kč). V rozkladu výslovně uvedl, že své životní náklady, které nejsou velké (vzhledem k tomu, že je vdovec a bydlí sám) hradí z těchto tří zdrojů. Vyjádřil se také k úhradě nájemného s tím, že má uzavřenu smlouvu o uzavření budoucí kupní smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky se společností s.r.o., kterou rovněž připojil. V závěru rozkladu žadatel uvedl, že tyto skutečnosti v žádosti neuvedl, neboť si neuvědomil, že mohou být rozhodné pro posouzení jeho žádosti. Uvedl, že Ministerstvem vnitra k doplnění těchto údajů nebyl vyzván.

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem o státním občanství a správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 15.11.2012, podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, správní řízení o žádosti přerušilo do 7.1.2013 s tím, že podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu byl vyzván, aby předložil listiny, které v tomto usnesení explicitně označilo. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství. Žadatel byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Byl poučen o postupu předání dotčených dokladů Ministerstvu vnitra a o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). V dotčeném usnesení Ministerstvo vnitra poučilo žadatele o následcích nedodání předmětných dokladů ve stanovené lhůtě, tj. o možnosti zastavení správního řízení o jeho žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházeli především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné

zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí osobě, žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, o které žadatel požádal. Konstatoval, že není splněna podmínka ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení s prokázáním transparentnosti příjmů žadatele. Ministr vnitra se přiklonil k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra,

že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkázal.

Žadatel v rámci přerušeného správního řízení transparentnost a zdroje, ze kterých hradí životní náklady, Ministerstvu vnitra neposkytl, ačkoliv k tomu byl vyzván právě usnesením Ministerstva vnitra ze dne 15.11.2012. Námitku žadatele v rozkladu uvedenou, tj., že Ministerstvem vnitra k doplnění těchto údajů vyzván nebyl, ministr vnitra akceptovat nemohl, neboť usnesení Ministerstva vnitra ze dne 15.11.2012 výslovně specifikovalo listiny nezbytné k prokázání zákonných podmínek pro vyhovění jeho žádosti. Ministr vnitra námitku pokládá za irelevantní.

Vzhledem k tomu, že žadatel neprokázal transparentnost svých příjmů nebylo jeho žádosti vyhověno. O to se pokusil ad hoc, teprve v rámci rozkladu předložením listin shora uvedených, aniž předtím akceptoval usnesení Ministerstva vnitra ze dne 15.11.2012, kterým byl vyzván, aby žádost o potřebné listiny a skutečnosti doplnil. Současně neprokázal transparentnost svých příjmů vyplývajících z pracovněprávního vztahu, ve kterém vystupuje současně jako zaměstnavatel a zaměstnanec, a ani v souvislosti s koupí bytu. Lze důvodně pochybovat o plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku daní a poplatků.

V návaznosti na tuto skutečnost ministr vnitra neprominul žadateli na návrh rozkladové komise ani splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly nové, právně významné skutečnosti, ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, rozklad zamítnout.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

33